

Posudek diplomové práce

Adéla ZBYTOVSKÁ : POCHOPENÍ MANŽELSTVÍ
V ČESKÉ REFORMACI v období od nástupu české reformace
po Jana Amose Komenského

Katedra církevních dějin UK ETF, 25.5. 2006, 111 stran.

Téma „pochopení manželství v české reformaci“ je na pomezí několika oborů : historie, etiky a práva (či dějin práva). Ke všem oborům autorka práce přihlíží, ale zvolené téma zpracovává historickou metodou. Velikou péčí věnovala přehledné struktuře práce, usnadňující čtenářskou orientaci. Hned z kraje je tedy patrné, že jde o teorii, nikoli praxi (tzv. každodennost), přičemž na každou otázku, kladenou osnovou práce, hledá odpovědi jak v Písmu, tak u představitelů (učitelů) církve katolické, různých směrů husitství a Jednoty bratrské. To vše ve vývoji zhruba dvou století.

Metodicky je práce Adély Zbytovské vzorová. Nejen přesností a systematickostí, ale i výtečným užíváním pramenů a literatury. Odvážila se i na prameny nevydané, rukopisné (*Kázání o stavu manželském* Jana Augusty), v pramenech vydaných se soustřeďuje na reprezentativní výběr spisů výkladových a vyznavačských vůdčích osobností s přihlédnutím k pramenům vyprávcím. Názory představitelů „české reformace“ konfrontuje s platným kano-nickým právem a Husovými výklady Lombardových Sentencí.

K metodě porozumění fenoménu manželství patří až učebnicově vzorné rozvržení podstatných otázek (církevně-historická definice manželství, otázka jeho vzniku a ukončení, život v manželství a manželství kněží), soustavné hledání odpovědi katolického církevního práva a názorů českých „reformátorů“ včetně inteligentních shrnutí výsledků v každé podkapitole i kapitole výkladu.

Závěry práce Adély Zbytovské nejsou zdánlivě nijak překvapivé (moralismus tzv. české reformace, osvobodivě nové názory na manželství až pod vlivem Lutherovým), velmi přínosné jsou ovšem doklady individuálního rozrůznění názorů profilujících reformních i reformátorských českých osobností. Překvapivé jsou doklady názorů Petra Chelčického a Jana Augusty – vzhledem k jejich povahám nečekané. Diplomová práce stála autorku velmi mnoho heuristické námahy a povedla se. Závěrem autorka seznamenává prameny, o nichž ví, ale vzhledem k rozsahu je nemohla rozpracovat , včetně námětů k dořešení naznačených otázek (srovnání teorie církevních učení s praxí např. smíšených manželství, svobody a partnerství v manželství, či přímo jen rozboru teologie svátosti manželství).

Žádné závažné výhrady k práci Adély Zbytovské nemám, pokládám ji

za velmi poctivou a zdařilou. Je psána pěknou češtinou a natolik přehledně, že by mohla sloužit i jako učebnicová antologie. Bude záležet na oponentském posudku. Z mého hlediska je práce výtečná.

Noemi Rejchrtová

Noemi Rejchrtová